विष्कम्भितुं व्यापारितुं समर्थोऽपि ब्रह्मगौरवान्नाचलत् न चलितः माभून्मोघो ब्राह्मः पाश इति वेष्कम्भातेरिति षत्वं॥ ७६॥

विष्फुलेत्यादि। असौ कपिर्विष्फुलद्भिर्हर्षाच्चलद्भिः पुरुषाशनैः राक्षसैः गृहीतोऽपि निष्फुलो निष्कम्पः विष्कम्भितुं व्यावर्त्तितुं समर्थोऽपि ब्रह्मगौरवात् नाचलत् न चलितवान् विस्कम्भेत्यादिना विष्कम्भः षत्वं नित्यं स्फुरस्फुलोस्तु विभाषितं॥ ७६॥ भ०

कृषीढ्वं भर्त्तुरानन्दं मा न प्रोढ्वं द्रुतं वियत्। वानरं नेतुमित्युच्चैरिन्द्रजित् प्रावदत् स्वकान्॥ ७७॥

कृषीत्यादि। भर्तुः रावणस्य आनन्दं कृषीढ्व कुरुध्वं लिङि रूपं अतोवानरं द्रुतं नेतुं वियदाकाशं मा न प्रोढ्वं मानोत्पतिष्ट माङि लुङ् इणः षीध्वमिति धकारस्य मूर्द्धन्यढकारः इत्येवमुच्चैरिन्द्रजित् स्वकान् भृत्यान् प्रावदत् वदेर्लङि रूपं॥ ७७॥ ज०म०

कृषीढ्वमित्यादि। यूयं भर्त्तूरावणस्य आनन्दं कृषीढ्वं कुरुध्वं ढ्यारूपं इगुङुर्मढीति कित्त्वान्न गुणः टीठीढीधोढिच इति धस्य ढत्वं क्विलादिति षः वानरं नेतुं द्रुतं यूयं वियदाकाशं मा न प्रोढ्वं न न गच्छत अपि तु प्रोढ्वं प्रुप्लुङ्चसर्पणे मायोगे टी सिः गुणः धेसलोपेवेति पक्षे सिलोपः टीठीढीधोढिच इति धस्य ढत्वं इत्युक्तं इन्द्रजित् स्वकान् आत्मीयान् उच्चैर्म्महता ध्वनिना प्रावदत् प्रोक्तवान्॥ ७७॥ भ०